

Arrest

nr. 31 152 van 4 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KERSTEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1979 in het Liberiaanse Harbel, grand Bassa. Uw Liberiaanse ouders zouden zijn gesneuveld in de Liberiaanse oorlog in 1989, terwijl u op tienjarige leeftijd werd meegenomen door een vriend van uw vader naar Nigeria. U groeide op bij uw Nigeriaanse pleegmoeder (J.O.) in Benin City, Edo State. U keerde nooit terug naar Liberia, kent er niemand en hebt er geen herinneringen over. U liep geen school, maar leerde Engels via vrienden die aan de universiteit studeerden. U hielp uw pleegmoeder in haar restaurant te Benin City. Een klant van het restaurant, (J.), nodigde u midden 2006 uit bij hem thuis. Hij woonde anderhalf uur rijden van u thuis, nog steeds in de stad Benin City. Hij stelde u voor seks te hebben met hem in ruil voor 10.000 Naira (Nigeriaanse munt). U bent niet homoseksueel geaard en was overrompeld door het voorstel. U wist ook dat homoseks verboden is in Nigeria. Toch liet u zich overhalen omwille van het geld. De volgende dag had u opnieuw seks met (J.) in zijn flat in ruil voor eenzelfde geldbedrag. Plots

vielen echter burgers binnen en werden jullie betrappt. Terwijl (J.) werd doodgeslagen, slaagde u erin langs het raam te ontkomen. U kent de daders niet persoonlijk en meent dat ze tot een soort burgermilitie behoren die ingrijpen als verdedigers van de gemeenschap. U had gehoord dat dergelijke militanten in opdracht van de koning van Edo ook betrapte homoseksuelen doodden. U vertelde alles aan uw pleegmoeder (J.), die kwaad was, maar die u zou helpen het land te verlaten. U dook onder bij uw vriend Elvis in de buurt gedurende een week. Vervolgens verhuisde u naar de grootstad Lagos, waar u gedurende enkele maanden verbleef bij een kennis van uw pleegmoeder. Op 1 februari 2007 reisde u per vliegtuig naar België, samen met een smokkelaar die een paspoort voor u bijhield. U vroeg asiel aan op 3 februari 2009, twee jaar later.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst staat uw identiteit en nationaliteit niet vast. U legde geen documenten voor die hierover uitsluitel zouden kunnen geven. U stelde nooit identiteitsdocumenten te hebben bezeten (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), terwijl het toch binnen de verwachtingen ligt dat u –indien u werkelijk een Liberiaanse inwijkeling in Nigeria zou zijn geweest gedurende bijna 20 jaar- ooit op één of andere manier geconfronteerd moet zijn geweest met uw verblijfsstatus en de nood om deze verblijfsstatus administratief in orde te brengen. U beweerde Liberiaan te zijn van herkomst, maar het blijft hier bij blote beweringen. U zou nooit zijn teruggekeerd naar Liberia en er geen familie kennen. U hebt vreemd genoeg geen herinneringen aan Liberia, terwijl u er toch uw eerste 10 levensjaren zou hebben doorgebracht. U stelde enkel te weten dat uw ouders etnische Bassa waren en dat u geboren bent in Harbel, Grand Bassa. Dit zou uw Nigeriaanse pleegmoeder u verteld hebben. U kent Liberia verder niet en verklaarde overigens verkeerdelijk dat Harbel een staat is in Liberia (p. 2).

U haalde overigens geen ernstige vrees voor vervolging aan die u zou weerhouden om naar Liberia te gaan. U stelde wel dat een vriend van uw vader u in 1989 (20 jaar geleden) uit Liberia bracht omdat uw ouders behoorden tot een geheime genootschap, maar u kent de specifieke naam van dit genootschap niet en weet ook niet precies waarom dit voor u een gevaar zou kunnen betekenen (CGVS, p. 2).

Daarenboven verklaarde u uw land van permanent verblijf Nigeria te hebben verlaten en er niet te willen terugkeren uit vrees voor vervolging als homoseksueel, maar uit uw relaas is gebleken dat u niet homoseksueel geaard bent en bovendien laten tal van verklaringen (uw verregaande onwetendheid betreffende belangrijke gebeurtenissen omtrent homoseksualiteit in Nigeria) toe ernstig te twijfelen aan uw vermeende problemen die u hierdoor zou gekend hebben in Nigeria.

U verklaarde terecht dat homoseksualiteit in Nigeria over het algemeen niet wordt getolereerd (CGVS, p. 2) en er dient benadrukt te worden dat het zelfs wettelijk strafbaar is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd opgenomen in het administratief dossier). Uit uw relaas blijkt echter dat u niet homoseksueel van aard bent en dat u dus niet kan beschouwd worden als behorende tot de "sociale groep" van (vervolgde of vervolgingsvrezende) Nigeriaanse homoseksuelen, maar dat u enkel en alleen tijdens twee gelegenheden seksuele betrekkingen zou hebben gehad met ene John omdat u er geld voor in ruil kreeg en dus louter omwille van economische redenen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3; zie ook vragenlijst CGVS, p. 2, vraag 4, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken op 13.02.2009). U verklaarde enkel te hebben toegestemd seks te hebben met een man omdat hij u er een geldbedrag voor gaf (p. 3). U verklaarde overigens daarvoor heteroseksuele relaties te hebben gehad, geen homoseksuelen te kennen en zelfs te menen dat er in Nigeria geen homoseksuelen zijn (CGVS, p. 4 en 5). Er dient besloten te worden dat uw ingeroepen problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid maar wel op (verdenking van) homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Er mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u het risico op persoonlijke vervolging (wegens een mogelijke perceptie van homoseksualiteit door uw leefomgeving en de overheid) zou wegnemen of uitsluiten door dergelijke handelingen niet meer te stellen. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter economische en opportunistische redenen, kan in casu een beroep op internationale bescherming niet rechtvaardigen.

Bovendien ondermijnen tal van verklaringen de geloofwaardigheid van uw vervolgrelaas. Zo verklaarde u in Benin City en in Lagos te vrezen voor een groep militanten die (J.) dood sloegen, maar u kent deze daders niet en weet ook niet hoe deze personen u zouden kunnen opsporen (CGVS, p. 3, 4 en 5). Verder bleek tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal dat u geheel niet op de hoogte

was van het feit dat homoseksualiteit in Nigeria wettelijk strafbaar is (met een gevangenisstraf tot 14 jaar) en dat bovendien jaren werd gediscussieerd in Nigeria over een recente wet die het homohuwelijk verbiedt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4; zie informatie in het administratief dossier). U bleek evenmin op de hoogte te zijn van andere belangrijke gebeurtenissen omtrent homoseksualiteit in Nigeria in de afgelopen jaren en die in de Nigeriaanse media werden gepubliceerd, zoals betreffende bepaalde rechtzaken, Nigeriaanse activisten en organisaties die de rechten verdedigen van homoseksuelen (zie informatie in het administratief dossier). U verklaarde geen Nigeriaanse homoseksueel te kennen en zelfs te menen dat dit niet bestaat (CGVS, p. 5). Deze vaststellingen vallen niet te verzoenen met uw beweerde problemen in Nigeria omwille van uw homoseksuele handelingen in 2006 en 2007.

De ernst van uw asielaanvraag wordt verder ondergraven door het gegeven dat u twee jaar in België verbleef alvorens asiel aan te vragen. Uw argument als zou u eerder niet geweten hebben wat asiel is en dat dit een mogelijkheid was (CGVS, p. 3 en 4), kan niet ernstig genomen worden.

De door u ingeroepen problemen zijn ongegrond en ongeloofwaardig en kunnen bijgevolg geen internationale bescherming rechtvaardigen, noch op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie noch in het kader van subsidiaire bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Liberia en Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofd op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten neer die een controle van uw identiteit en reisweg zou kunnen mogelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet). Overeenkomstig artikel 48/3, §5 zou het niet ter zake doen of hij homoseksueel geaard is of niet aangezien hij door de burgerwacht van Edo-State beschouwd wordt als homoseksueel en daardoor niet zonder vrees voor zijn leven kan terugkeren naar het land waar hij opgroeide, Nigeria, waar homoseksuelen niet getolereerd worden.

Verzoeker herhaalt dat hij niet over identiteitsdocumenten beschikt die zijn Nigeriaanse afkomst bewijzen, maar hij stelt dat hij wel duidelijk kan maken dat hij vanaf zijn tiende levensjaar bij zijn pleegmoeder in Benin City heeft gewoond.

Verzoeker bevestigt dat hij onwetend is over belangrijke gebeurtenissen omtrent homoseksualiteit in Nigeria en argumenteert dat hij nooit naar school is geweest, waardoor hij niet op de hoogte is van rechtspraak omtrent homoseksualiteit, maar wel weet dat dit niet geduld wordt en er strafrechtelijke sancties op staan.

Hij voert aan dat hij het risico op vervolging niet kan wegnemen door geen homoseksuele handelingen meer te stellen aangezien hij door de burgerwacht werd gezien. Bovendien zou zijn pleegmoeder bevolen zijn om de gemeenschap waar zij tot dan toe altijd gewoond had te verlaten wegens de zogenaamde homoseksuele geaardheid van verzoeker. Een faxkopie van de brief van deze gemeenschap wordt in bijlage aan het verzoekschrift gevoegd, alsook een faxkopie van een artikel over verzoeker van dinsdag 21 november 2006 uit de “Observer”, hetgeen de aanleiding zou zijn van de uitsluiting van J. uit haar gemeenschap.

Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad, waarin erkend zou worden dat er in Nigeria problemen zijn rond homoseksualiteit en dat er mensen vervolgd worden omwille van hun (vermeende) homoseksuele geaardheid.

Verzoeker betoogt dat hij niet kan terugkeren naar Liberia omdat hij daar geen familie heeft en geen enkele band heeft met het land dat hij op tienjarige leeftijd verlaten heeft en waarvan hij over geen enkel identiteitsdocument beschikt. Bovendien zou hij Liberia ontvlucht zijn omdat zijn ouders vermoord werden tijdens de burgeroorlog.

Ter zitting legt verzoeker het origineel neer van de krant “The Nigerian Observer” van 21 november 2006, vergezeld van een vertaling, evenals de kopie van het schrijven van het ‘Community Head’ aan J., dit alles met de briefomslag waarmee voormelde documenten naar hem werden verzonden.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

De bestreden beslissing wijst er terecht op dat verzoeker niet in staat is zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit te staven aan de hand van documenten, terwijl deze gegevens essentiële elementen zijn in de beoordeling van een asielaanvraag. Ook verzoekers verklaringen omtrent zijn Liberiaanse nationaliteit werden niet aannemelijk geacht onder meer gezien hij zich niets zou herinneren over Liberia, hoewel hij daar zou gewoond hebben tot hij tien jaar was. Verzoeker beperkt zich ertoe te herhalen dat hij niet beschikt over identiteitsdocumenten en brengt geen concrete elementen bij om de bestreden motivering te weerleggen. Bovendien gaf verzoeker in de vragenlijst aan de etnie van zijn ouders niet te kennen, terwijl hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) verklaarde dat hij via J. en V. weet dat zijn ouders de Bassa etnie hadden en afkomstig waren uit Harbel, hetgeen hij verkeerdelijk beschreef als een staat in Liberia (administratief dossier, stuk 7, p. 1, stuk 3, p. 2, stuk 11, nr. 1).

Verzoeker brengt evenmin documenten bij ter ondersteuning van zijn beweerde reisweg per vliegtuig. Het ontbreken van elk begin van bewijs met betrekking tot zijn identiteit en reisweg houdt een negatieve indicatie in voor verzoekers algemene geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing merkt terecht op dat de ernst van verzoekers vermeende vrees voor vervolging op fundamentele wijze wordt ondermijnd doordat hij reeds twee jaar in België verbleef alvorens asiel aan te vragen. Deze motivering wordt door verzoeker niet dienstig weerlegd en blijft derhalve onverminderd overeind.

Voor zover verzoeker verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, kan worden opgemerkt dat zijn voorgehouden vrees voor vervolging beoordeeld dient te worden ten aanzien van Liberia. De door verzoeker aangevoerde redenen waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Liberia, met name omdat (i) hij geen familie heeft in dit land (ii) hij niet over identiteitsdocumenten beschikt (iii) zijn ouders vermoord werden tijdens de burgeroorlog toen hij tien jaar was en hij werd meegenomen om hem te beschermen tegen de "secret society" waartoe zijn ouders behoorden, waarbij hij niet in staat was te verduidelijken om welke society het zou gaan en waarom deze voor hem een gevaar inhield (administratief dossier, stuk 3, p. 2), volstaan geenszins om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken ten aanzien van dit land.

Wat betreft de door verzoeker geuite vrees omwille van zijn homoseksuele activiteiten in Nigeria, merkt de bestreden beslissing terecht op dat in verzoekers verklaringen duidelijk naar voren komt dat hij niet homoseksueel van aard is (ibid., p. 3), hetgeen in het verzoekschrift wordt bevestigd. Verzoeker zou midden 2006 twee maal seksuele handelingen gesteld hebben met een klant uit het restaurant van zijn pleegmoeder, louter omwille van economische redenen. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag louter op grond van persoonlijk opportunisme kan een beroep op internationale bescherming niet rechtvaardigen.

Ter staving van de door verzoeker aangevoerde feiten, brengt hij thans een krantenartikel bij, waarin over de door hem aangevoerde feiten bericht wordt, alsook een brief die gericht is aan zijn pleegmoeder, waarin zij gevraagd wordt de gemeenschap te verlaten omwille van "*de ravage die haar neef aangericht heeft*".

Aangaande de door verzoeker bijgebrachte krant van 21 november 2006 verklaart hij, ter zitting ondervraagd krachtens artikel 14 PR RvV, dat hij deze slechts twee en een half jaar na publicatie kon bijbrengen omdat hij op de vlucht was, en dat de krant hem werd toegestuurd door zijn vriendin H., die hij zolang niet kon bereiken en die deze krant zolang had bijgehouden. Behoudens de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij dit krantenartikel niet eerder in de procedure kon meedelen (GwH, 30 oktober 2008, nr. 148/2008, B.6.5.) bevestigt hij ter zitting tot twee maal toe dat hij nooit werd gearresteerd omwille van de seksuele handelingen met J.O. en derhalve nooit uit detentie ontsnapte.

Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat bijgebrachte krantenartikel stelt: *"Two men named B.M. and J.O. were caught on the 14th Nov. 2006. at No 17 Okokho Community, near Benin City. Both of them were later paraded by the Community Police since Homosexuality is a taboo in the land.(...) As the report goes, one of them escaped from detention and he is still at large. (...) The escapee B.M. has been declared wanted by the traditional ruler of the land"* (vertaling: *"Twee mannen, genaamd B.M. en J.O. werden gevat op 14 november 2006 op nr.17 Okokho Community, nabij Benin City. Beiden werden later geparadeerd door de 'Community Police' aangezien homoseksualiteit een taboe is in het land. (...) Het rapport vervolgt dat één persoon ontsnapte uit detentie en nog voortvluchtig is. (...) De ontsnapte B.M. wordt gezocht door het traditionele hoofd van het land."* Aangaande de door verzoeker bijgebrachte handgeschreven vertaling dient te dezen uitdrukkelijk te worden opgemerkt dat *"paraded"*, zoals vermeld in het artikel, niet kan worden vertaald als *"gezocht"*). Uit de beschrijving van de gebeurtenissen in het krantenartikel valt aldus op te maken dat verzoeker en J.O. werden gearresteerd en geparadeerd (gedefileerd) door toedoen van de 'Community Police' waarna hij ontsnapte, hetgeen manifest in strijd is met verzoekers verklaringen daar hij stelde nooit gearresteerd te zijn geweest en derhalve evenmin te zijn ontsnapt én dat J.O. onmiddellijk bij de betrapping werd gedood (administratief dossier, stuk 3, p.3: *"We waren net aan het eindigen met onze seksuele daad. De mensen sloegen J. dood, terwijl ik uit het raam sprong en kon ontkomen."*). Derhalve wordt de authenticiteit van het krantenartikel evenals verzoekers geloofwaardigheid ondermijnd. Verzoeker maakte overigens nooit eerder in de procedure melding van het feit dat er in november 2006 een krantenartikel over hem geschreven zou zijn en zijn pleegmoeder om die reden in december 2006 geëxcommuniceerd werd, zodat het schrijven van de Okokho gemeenschap van december 2006 evenmin dienstig is om verzoekers verklaringen te ondersteunen. Bovenstaande vaststellingen doen op manifeste wijze afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas maakt verzoeker de mogelijke perceptie van homoseksualiteit niet aannemelijk.

Inzake verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad omtrent homoseksualiteit in Nigeria, dient te worden opgemerkt dat deze rechtspraak geen precedentwaarde heeft en elke asielaanvraag op individuele wijze wordt beoordeeld.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Verzoeker werpt een schending op van de artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat hij zich omwille van de hoger aangevoerde redenen in een ernstige toestand bevindt en een reëel risico loopt op ernstige schade indien hij naar Nigeria zou terugkeren. Hij stelt dat hij door de burgerwacht van de koning van Edo-State beschouwd wordt als homoseksueel, waardoor hij vreest vermoord te worden en hij zich dus in een situatie van willekeurig geweld bevindt.

2.2.2. Verzoeker baseert zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze die de grondslag vormen van zijn asielrelaas. Gelet op bovenstaande vaststellingen omtrent dit relaas (zie sub 2.1.2) en de overige elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS